

El pacte, sota l'òptica dels partits catalans

Entre el temor a generar reaccions adverses i l'interès per obrir espais paral·lels, els partits catalans observen de reüll l'evolució de les negociacions entre les diverses forces polítiques del País Valencià que intenten crear un espai més enllà del bipartidisme del PP i del PSPV-PSOE

Tradicionalment, als partits polítics catalans els ha costat molt incorporar amb normalitat als seus discursos polítics els diversos territoris dels Països Catalans. Sinònims, eufemismes, quan no elisions, han omplert els pronunciaments dels partits catalans quan intentaven definir la seva posició pel que fa al País Valencià, especialment, però també a les Illes. Si bé és cert, però, que totes les formacions de Catalunya, amb vocació d'articular algun tipus de relació més o menys estreta entre els territoris

dels Països Catalans, han intentat tot de fórmules per obrir espais polítics homòlegs al País Valencià o a les Illes. De manera que, tot i estar immersos en la batalla electoral de l'1 de novembre, els partits catalans que tenen relació amb les formacions valencianes implicades en el procés per a pactar un tercer espai al marge del PP i del PSOE no deixen de mirar de reüll les evolucions de la política valenciana aquests dies.

El denominador comú: fer fora el PP.

El punt de trobada de totes les formacions polítiques catalanes és fer fora el PP de la Generalitat Valenciana. Aquest objectiu mereix, a parer de CiU, ICV-EUiA i ERC, un esforç per aconseguir un acord al País Valencià entre els partits minoritaris. Però més. A partir d'aquí, comencen les diferències de visió. I els matisos i les divergències són cada cop més grans com més s'aprofundeix en les argumentacions de cada formació. A mesura que cadascú aplica la seva òptica, s'eixampla la divergència.

Són molt coincidents les visions dels homòlegs catalans d'EUPV, Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida i Alternativa. Totes dues formacions defensen que aquests acords són indispensables per poder canviar el color polític institucional al País Valencià.

Segons diu el coordinador general d'Esquerra Unida i Alternativa

(EUiA), Jordi Miralles, "tot allò que representi avançar en espais que puguin fer front al PP és positiu" i més si és amb la complicitat per a crear "un espai d'esquerra, un espai social transformador". Un objectiu que comparteix també ICV. Ambdues formacions consideren que la millor opció seria la de l'acord més ampli possible, és a dir, entre EUPV, el Bloc, les formacions verdes i ERPV, tot i que en ICV relativitzen més la importància de la participació dels independentistes en el procés.

De fet, ERC és encara menys entusiasta amb la possible participació d'ERPV a l'acord. Els independentistes consideren que els termes amb què els han plantejat el pacte no són acceptables, "són draconians". Segons el secretari general d'Esquerra, Joan Puigercós, és absurd, a més, participar en una operació que al seu entendre "s'està convertint en una maniobra per a refloatar IU a nivell estatal". Un inconvenient que és una virtut per a ICV i EUiA, per contra. De fet, ambdues formacions consideren que IU hauria de prestar el seu suport ple als processos valencià i balear.

Els republicans també consideren que no té sentit circumscriure un pacte només a les eleccions autonòmiques, i defensen eixamplar-lo, per exemple, a les eleccions municipals. "No té sentit un front comú per fer fora el PP del govern valencià, i no fer-lo en les municipals", diu el dirigent d'Esquerra.

ICV i EUiA, tot i que no en fan un argument prioritari, podrien compartir també la possibilitat d'ampliar l'entesa a altres comicis. Totes dues forces coincideixen a dir que l'acord és també una oportunitat per trencar la lògica que les formacions majoritàries sempre pretenen imposar, la del bipartidista, amb el PP-PSOE, o CiU-PSC a Catalunya, o PNB-PSE al País Basc".

Per la seva banda EUiA manté prudència i respecte sobre les decisions que pugui prendre EUPV. De la mateixa manera que els valencians sempre s'han mostrat respectuosos amb la línia dels seus companys del Principat. El dirigent d'EUiA destaca, però, que s'han esbiaixat les reticències del Partit Comunista a tancar l'acord. Segons Miralles, tot i haver diferències en aspectes funcionals del pacte, i reco-

Agustí Cerdà, president d'ERPV, amb Josep Lluís Carod-Rovira.

“Compartim l'estratègia del Bloc, la del PSM, en canvi, és suïcida”

Felip Puig, vicesecretari general de CDC

—El Bloc ha d'afavorir l'acord amb altres formacions?

—Tenim absoluta comprensió i complicitat i donem suport absolut a les gestions del Bloc en aquest procés. Som conscients que es tracta d'unes negociacions difícils, perquè Esquerra Unida ofereix unes condicions dures i pràcticament inacceptables.

—I què pot fer el Bloc?

—Enric Morera intenta aconseguir garantir la presència institucional del Bloc. I això ho està fent amb accions i col·laboracions que li permetin accedir a les Corts Valencianes. És, per dir-ho d'alguna manera, com una UTE, una unió temporal d'empreses, en aquest cas de partit, amb un objectiu molt instrumental.

A més, nosaltres pensem que és una estratègia necessària per aconseguir trencar la bipolaritat entre el PP i el PSOE al País Valencià.

—Per a vostès, el Bloc té cap alternativa a aquest acord?

—El Bloc treballa en aquesta línia estratègica. I aquest pacte instrumental el pot fer amb EUPV. Però si aquesta formació l'impossibilita hi ha altres opcions.

—Un acord amb el PSPV-PSOE?

—Sí, per què no? La prioritat, repeteixo, és aconseguir ser-hi. Per tant, respectarem el que decideixi el Bloc. Estem parlant d'una aliança temporal i estratègica per poder superar la injusta barrera del 5%. És una estratègia molt diferent a la d'altres formacions, que són totalment errònies i contraproductives.

—Ho diu per Esquerra?

—Sí, la seva és una estratègia contraproductiva que genera rebuig. És clar que cal generar relacions entre els territoris de llengua i cultura catalanes, però respectant el procés i la dinàmica de cadascu. Nosaltres col·laborem estretament

Felip Puig amb Enric Morera.

amb el Bloc, però no pretenem dir-los com s'han de fer les coses, és una col·laboració d'igual a igual. En canvi l'altra estratègia genera recel i rebuig. Fins i tot el terme de Països Catalans genera recels en aquests territoris. Per tant, cal ser més respectuós amb cadascú.

—Com valoreu els processos que s'estan produint a Mallorca amb el PSM?

—Penso que el PSM s'equivoca. És una situació diferent a la del Bloc. Els nostres companys valencians es plantegen una estratègia instrumental. En canvi, el PSM ha entrat en una coalició electoral, però que és producte d'una mena de procés de refundació i per a crear una formació nova que els dilueix en IU. El PSM està fent una operació suïcida, molt diferent al que passa al País Valencià. A més, aquesta opció ha dividit encara més el nacionalisme a Mallorca.

Així doncs, nosaltres compartim i donem suport a l'estratègia del Bloc, la del PSM, en canvi, és suïcida.

neixent les dificultats d'un acord d'aquesta naturalesa entre formacions de tradició ideològica diversa, l'aspecte més significatiu és que hi ha molt poques persones d'EUPV, i menys en la direcció, que no entenguin la necessitat d'arribar a una entesa.

Pel que fa a l'homòleg català del Bloc, CiU, i més especialment CDC, observa amb complicitat els movi-

ments dels valencians per intentar aconseguir una presència institucional en les properes eleccions autonòmiques. Des de la federació es considera aquest un pas previ i necessari per poder reforçar l'espai nacionalista al País Valencià. Tot i això, pensen que aquest pacte és només conjuntural per poder superar la injustícia que significa la barrera del 5% electoral fixada pel PP

i pel PSOE. De manera que no comparteixen en absolut la visió d'ICV o EUiA; al seu parer la qüestió no és crear un nou espai alternatiu a "l'esquerra del PSOE", sinó més aviat una UTE (unió temporal d'empreses), per aconseguir que el valencianisme pugui entrar a les Corts.

Enric Rimbau